

Indtægten for Finansaaret 1927—28 som Følge af den bedre Ligning end den, man regnede med, blive forøget alene paa Formue- og Indkomstskatten med $6\frac{1}{2}$ à $6\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Dette Beløb maa altsaa lægges til Kassebeholdningen, hvis Forøgelse allerede var beregnet i 1927—28 til 5,1 Mill. Kr. Og dette maa efter Ministerens Mening »kunne berettige til at vente, at dette Underskud i det væsentlige vil udlignes ved Overførselen til Kassebeholdningen og ved Regnskabets Forbedring overfor Budgettet, hvortil saa yderligere kommer den Omstændighed, at Nettogælden er nedbragt saa betydeligt paa Finanslovsforslaget for 1928—29«.

Endelig udtalte Ministeren:

»Jeg vil derfor mene, at man med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der kan undværes til Foretagelse af særlige Skattnedsættelser, vil kunne se bort fra § 26 og holde sig til det Overskud paa Driftsbudgettet, som jeg har nævnt, paa mellem 16 og 17 Millioner. Dog kan der ikke helt og holdent disponeres over disse 16—17 Mill. Kr., man maa selvfølgelig reservere et endog ganske betydeligt Beløb til Tillægsbevillingsloven, ikke fordi jeg mener, at Tillægsbevillingsloven for 1928—29 vil blive særlig stor af sig selv, paa sædvanlig Maade, men fordi der f. Eks. kan blive Spørgsmaal om Optagelse af Laan til Ordning af Landmandsbanken, hvis Forrentning i hvert Fald delvis vil falde paa 1928—29. Derfor vil jeg mene, at man maa regne med et ganske betydeligt Beløb, som maa reserveres, et Beløb, som jeg vil kunne tænke mig anslaaet til ca. 7—8 Mill. Kr.

Men der er endnu et Forhold, som jeg i denne Henseende vil henlede Opmærksomheden paa, og som jeg allerede før berørte, nemlig at der i 1929—30 vil komme som Resultat af de allerede vedtagne Love og Foranstaltninger en yderligere Besparelse paa 10 Mill. Kr. Det er ikke en Fugl paa Taget, men en i Haanden, dels disse $7\frac{1}{3}$ Million som Følge af Nedskeringslovene og dels de ca. $2\frac{2}{3}$ Million, som Rente-tilskuddet til de kommunale Laan i Henhold til Loven af 1918 yderligere nedsættes med i det Finansaar. Det er ogsaa en Omstændighed, som maa tages med i Betragtning, naar man vil til at disponere over Aarets Overskud.«

Ministeren sluttede med at »henlede Opmærksomheden paa Nødvendigheden af, at vi, hvis vi virkelig skal komme nogen Vegne, saa det betyder noget baade nu og i Fremtiden, ikke maa betragte Besparelsesbestræbelserne som afsluttede, vi maa gaa videre dermed i størst muligt Omfang baade paa Finansloven og navnlig gennem den almindelige Lovgivning«.

Ved 1. Behandling var Hagbart Berg Venstres Ordfører. Han omtalte Bestræbelserne for at nedsætte Statens Udgifter og sagde bl. a. under Henvisning til Statsministerens Program-